

Arrest

nr. 162 981 van 26 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 september 2015 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) neemt op 29 september 2015 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Het beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring van deze beslissing wordt op 26 februari 2016 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 162 980.

1.2. Op 29 september 2015 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit is de bestreden beslissing, waarvan verzoekende partij op dezelfde dag in kennis wordt gesteld. De motieven zijn de volgende:

“Aan de heer, die verklaart te heten(1):

naam: H. (...)

voornaam: P. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: ???

nationaliteit: Albanië

In voorkomend geval A. S. C. (...) geboren op (...) van Italiaanse nationaliteit.

wordt een inreisverbod voor 4 jaar opgelegd.

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 29/09/2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

■ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor gebruik van een valse Italiaanse identiteitskaart op naam van S. C. (...) geboren op (...) van Italiaanse nationaliteit.

PV nr HV.55.FC.008867/2015 van de Federale Politie van SPC Brussel.

Betrokkene heeft een vals identiteitsdocument aan de politie getoond.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres/weigert zijn verblijfsadres door te geven aan de autoriteiten.

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor identiteitsfraude bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde. Hij werd heden op heterdaad betrapt door de Federale Politie van SPC Brussel op het gebruik van een vals Italiaanse identiteitskaart op naam van S. C. (...) (geboren op (...) en van Italiaanse nationaliteit) PV. HV.55.FC.008867/2015.

Het is daarom dat een inreisverbod van 4 jaar wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, 3° alinea van de Wet 15/12/1980 heeft:

■ de onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor identiteitsfraude bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde. Hij werd heden op heterdaad betrapt door de Federale Politie van SPC Brussel op het gebruik van een vals Italiaanse identiteitskaart op naam van S. C. (...) (geboren op (...) en van Italiaanse nationaliteit) PV. HV.55.FC.008867/2015.

Aangezien betrokkene een valse Italiaanse identiteitskaart aan de politie heeft voorgelegd, is het bewezen dat hij

hiermee trachtte, op een frauduleuze manier, verblijfsrechtelijk voordeel uit te halen.

Om deze reden wordt hem een inreisverbod van 4 jaar opgelegd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een vijfde middel, voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 74/11, §, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen.

3.2. Het middel wordt als volgt weergegeven:

"De duur van het inreisverbod is vier jaar, d.i. meer dan de normale maximale termijn van 3 jaar en deze, en is gesteund op de overweging dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van valse documenten om toegelaten te worden of gemachtigd te worden tot verblijf op Belgisch grondgebied. De overschrijding van de normale maximiduur van 3 jaar is gesteund op art. 74/11, §1, lid 3 van de Vreemdelingenwet, nl. op de stelling dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van valse documenten om toegelaten of gemachtigd te worden tot verblijf. Verzoeker heeft evenwel geen gebruik gemaakt van valse documenten om toegelaten te worden tot het verblijf op Belgisch grondgebied. Primo weze het herhaald dat er geen geldig administratief verslag voorligt, en dat er derhalve geen objectieve grondslag is voor de conclusie

dat verzoeker gebruik zou hebben gemaakt van valse documenten. Anderzijds dient onderlijnd dat verzoeker wel degelijk in het bezit was van een Albanees paspoort.

Overeenkomstig de bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst is verzoeker derhalve gerechtigd om de Schengenzone te betreden voor een periode van 90 dagen op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een biometrisch paspoort, hetgeen het geval was/ is. Dit werd helaas tijdens de administratieve controle niet vastgesteld, aangezien het onderzoek van het dossier een einde heeft genomen bij het aantreffen van het Italiaans paspoort. Van verzoeker kan m.a.w. redelijkerwijze niet gesteld worden dat hij gebruik heeft gemaakt van valse documenten om toegelaten te worden tot verblijf, aangezien hij in het bezit was van een Albanees paspoort en met dit paspoort in elk geval toegelaten dienden te worden tot het verblijf op Belgisch grondgebied, overeenkomstig de terzake geldende bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst. Inzoverre de bestreden beslissing een inreisverbod oplegt van meer dan 3 jaar, en hiervoor verwijst naar de scope van art. 74/11, §1, 3de lid Vreemdelingenwet, is de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd."

3.3. In de nota met opmerkingen wordt hierop als volgt gereageerd:

"Hij betoogt dat uit het feit dat hij geen officiële verblijfplaats heeft in België niet kan worden afgeleid dat er een risico op onderduiken zou bestaan. Hij stelt in het bezit te zijn van een geldig Albanees paspoort. Er zou geen rekening zijn gehouden met het feit dat hij 90 dagen op 180 dagen in de Schengenzone kan verblijven daar hij in het bezit is van een biometrisch paspoort. Hij betoogt dat er geen geldig administratief verslag voorligt en dat hij wel degelijk in het bezit is van een geldig Albanees paspoort.

De verwerende partij behandelt het tweede en het vijfde middel tezamen en heeft de eer te antwoorden dat verzoeker er met zijn betoog aan voorbijgaat dat hij op heterdaad werd betrapt met een valse Italiaanse identiteitskaart en dat op grond daarvan, en omdat er geen termijn voor vrijwillig vertrek is toegestaan, een inreisverbod werd opgelegd voor 4 jaar. Verzoeker geeft geen enkele wettelijke bepaling weer, waaruit zou blijken dat het administratief verslag vreemdelingencontrole niet geldig zou zijn.

Het tweede en vijfde middel is ongegrond.

(...)

Verzoeker toont niet aan dat het kennelijk onredelijk is om uit de vaststelling dat hij gebruik maakte van een vals Italiaanse identiteitskaart af te leiden dat hij hierdoor trachtte toegelaten te worden tot het verblijf. Artikel 74/11 §1 van de vreemdelingenwet stelt hieromtrent onder meer wat volgt:

"De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien :

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;" (eigen onderlijning)

7

In de beslissing werd onder meer gesteld wat volgt:

"(...) Betrokkene heeft een vals identiteitsdocument aan de politie getoond.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres/weigert zijn verblijfsadres door te geven aan de autoriteiten;

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor identiteitsfraude bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde. Hij werd heden op heterdaad betrapt door de Federale Politie van SPC Brussel op het gebruik van een vals Italiaanse identiteitskaart op naam van Seminatore Carmelo (geboren op 23/09/1993 en van Italiaanse nationaliteit) PV.HV.55.FC.008867/2015)

(...)

Overeenkomstig artikel 74/11, 3° alinea van de wet 15/12/1980 heeft:

De onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.(...)" (eigen onderlijning)

Daar in de bestreden beslissing niet wordt gesproken van de termen 'openbare orde' is verzoekers kritiek hieromtrent niet dienstig.

Het derde middel is ongegrond."

3.4. De geldigheidsduur van het bestreden inreisverbod wordt bepaald op vier jaar met verwijzing naar artikel 74/11, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. Daarbij motiveert de gemachtigde als volgt:

"■ de onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor identiteitsfraude bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde. Hij werd heden op heterdaad betrapt door de

Federale Politie van SPC Brussel op het gebruik van een vals Italiaanse identiteitskaart op naam van S. C. (...) (geboren op (...) en van Italiaanse nationaliteit) PV. HV.55.FC.008867/2015.
Aangezien betrokkene een valse Italiaanse identiteitskaart aan de politie heeft voorgelegd, is het bewezen dat hij hiermee trachtte, op een frauduleuze manier, verblijfsrechtelijk voordeel uit te halen.
Om deze reden wordt hem een inreisverbod van 4 jaar opgelegd."

3.5. Verzoekende partij betwist niet dat zij gebruik maakte van valse documenten maar betwist wel dat zij fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om haar recht op verblijf te behouden, aangezien zij deze valse documenten niet heeft aangewend om toegelaten te worden tot verblijf op Belgisch grondgebied.

3.6. Uit het "Administratief controlerapport van een vreemdeling" in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 29 september 2015 werd gecontroleerd door de dienst "DAC-SPC-SECTIE-BRUSSEL". In het rapport wordt het volgende vermeld: "Persoon bevindt zich in het bijzijn van 2 andere mannen op de trein, Brussel-Antwerpen, lijn 25. Tijdens een controle worden er voorwerpen op hun gevonden die een aanwijzing kunnen zijn dat ze op weg waren om inbraken te plegen. Tijdens de controle overhandigd S. C. een Italiaanse identiteitskaart. Deze blijkt later vals te zijn. Na een controle in de ANG blijkt S. C. onder de alias H. P. (...) sis-geseind te staan."

3.7. Artikel 74/11, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

(...)"

3.8. De Raad merkt op dat verzoekende partij terecht aanvoert dat, overeenkomstig artikel 74/11, § 1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet, de gemachtigde slechts tot het opleggen van een inreisverbod met een geldigheidsduur van meer dan drie jaar kan beslissen indien werd vastgesteld dat een onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, "teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden".

De Raad stelt vast dat noch uit de gegevens van het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekende partij de valse identiteitskaart, waarmee zij zich uitgaf voor een ander persoon tijdens een controle op de trein tussen Brussel en Antwerpen, heeft aangewend teneinde tot verblijf te worden toegelaten, dit is een recht op verblijf te verwerven, of om een recht op verblijf in België te behouden. De gemachtigde kan bezwaarlijk voorhouden dat het feit dat verzoekende partij zich tijdens een politiecontrole op de trein zich uitgaf voor een ander persoon erop was gericht om "op een frauduleuze wijze, verblijfsrechtelijk voordeel uit te halen".

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat verzoekende partij met haar betoog voorbijgaat aan het gegeven dat zij "op heterdaad werd betrapt met een valse Italiaanse identiteitskaart en dat op grond daarvan, en omdat er geen termijn voor vrijwillig vertrek is toegestaan, een inreisverbod werd opgelegd voor 4 jaar".

Een dergelijk verweer doet geen afbreuk aan de vaststelling dat niet blijkt dat verzoekende partij de valse identiteitskaart heeft aangewend teneinde toegelaten te worden tot het verblijf, dit is een recht op verblijf te verwerven, of om een recht op verblijf in België te behouden.

In artikel 74/11, § 1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet is niet voorzien dat een inreisverbod van meer dan drie jaar kan worden opgelegd aan een vreemdeling die zijn identiteit poogt te verhullen om te voorkomen dat wordt vastgesteld dat hij niet tot een verblijf in het Rijk is toegelaten of gemachtigd. Aangezien voormelde bepaling een uitzondering voorziet op de regel dat een inreisverbod maximaal drie jaar geldt dient deze bepaling ook restrictief te worden geïnterpreteerd.

In casu blijkt niet dat verzoekende partij enige frauduleuze handeling stelde of een onwettig middel aanwendde om tot een verblijf te worden toegelaten of om een recht op verblijf te behouden.

Verzoekende partij bevond zich dan ook niet in de toestand die wordt voorzien bij artikel 74/11, §1, derde lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij kan worden gevolgd in haar betoog dat de gemachtigde artikel 74/11, §1, derde lid van de vreemdelingenwet heeft geschonden.

Het vijfde middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel en van de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 september 2015 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES